

6. *Біблія*, або книги Святого Письма Старого й Нового Заповіту. Із мови давньоєврейської та грецької на українську наново перекладена. – Б.м, б.в., 1994. – 959, 296 с.
7. *Винниченко В.* Рівновага // Твори: У 24 т. – Вид. 2-е. – К., 1929. – Т. 17. – 264 с.
8. *Еліаде М.* Священне і мирське // Священне і мирське; Міфи, сновидіння і містерії; Мефістофель і андрогін; Окультизм, ворожбитство і культурні вподобання. – К., 2001. – С. 7 – 116.
9. *Керлот Х.Э.* Словарь символов. – М., 1994. – 608 с.
10. *Красовский В.* От натурализма к декадентству (о неонатурализме 1900-х годов) // *Из истории русской литературы конца XIX – начала XX века* / Под ред. А. Г. Соколова, М.В. Михайловой. – М., 1988. – С. 61 – 77.
11. *Кьеркегор С.* Болезнь к смерти // *Страх и трепет*. – М., 1993. – С. 251 – 350.
12. *Литературно-эстетические* концепции в России конца XIX – начала XX вв. – М., 1975. – 416 с.
13. *Наливайко Д.* Искусство: направления, течения, стили. – К., 1985. – 365 с.
14. *Наливайко Д.* Натурализм в українській літературі // *Теорія літератури й компаративістика*. – К., 2006. – С. 313 – 321.
15. *Панченко В.* Будинок з химерами. Творчість Володимира Винниченка 1902 – 1920 рр. у європейському літературному контексті. – Кіровоград, 1998. – 272 с.
16. *Полная энциклопедия символов и знаков* / Авт.-сост. В.В. Адамчик. – Минск, 2008. – 607 с.
17. *Потебня А.* Переправа через воду как представление брака // *Слово и миф*. – М., 1989. – С. 553 – 565.
18. *Франк С.* Свет во тьме. Опыт христианской этики и социальной философии // *Духовные основы общества*. – М., 1992. – С. 405 – 470.
19. *Фромм Э.* Иметь или Быть? // *Психоанализ и религия; Искусство любить; Иметь или Быть?* – К., 1998. – С. 189 – 384.
20. *Фромм Э.* Человек для самого себя // *Психоанализ и этика*. – М., 1993. – С.19 – 190.
21. *Шопенгауэр А.* Мир как воля и представление // *Мир как воля и представление*. Т.ІІ. – М., 1993. – С. 110 – 626.

Отримано 08.06.2010 р.

м. Київ

Наші презентації

КУР'ЄР КРИВБАСУ. – 2010. – №244-245 (БЕРЕЗЕНЬ-КВІТЕНЬ).

Проза В. Кожелянка, О. Ірванця, М. Кривенко, І. Цілик; Діно Буццати (з італ.), Вольфганга Борхерта (з нім.), Петера Бікселя (з нім.). В авторській рубриці О. Коцарева – проза Ксенії Марченко. Поезія – вірші В. Голобородька, Анни Малігон, в “Універсі” – вибране Т. Ружевича та переклади поезії Джима Ларрісона (С.Гірик). Завершено розвідку В. Петрова “Пантелеймон Куліш у п’ятдесяті роки: Життя. Ідеологія. Творчість”.

У “SCRIPTIBLE” – роздуми О. Солов’я про твори І. Бондаря-Терещенка (ІБТ) та В. Неборака про тексти Ю. Андруховича (“Таємниця”), Г. Гусейнова, В. Діброва, Р. Харчук.

В.Л.

Оскільки цінності християнства подані як основа герменевтики, що зумовлює духовну інтерпретацію мистецтва Г. Сковородою, то матеріальні образи малярства покликані розкрити приховані риси духовного світу, допомогти побачити потаємне, зобразити незображуване засобами фарб і слова, сприяти духовному спасінню людей. Християнське осмислення історій трагічних античних героїв (Актеон, Нарцис, Фаетон) дозволило митцеві побачити у драмі цих персонажів “вічні” сюжети з історії культури людства, пізнавальний і творчий стрижень якої скерований на досягнення єдності особистості та всесвіту. Християнська ієрархія цінностей визначила й сутність повчальних уроків відібраних Г. Сковородою античних міфологем: бобра-скопця як прообразу каяття грішника; рогу достатку як уособлення основ християнської етики, що в її основу покладено ідею спасіння й перетворення світу на краще; влади Купідона-Амура над світом та його всеохопної любові як алегоричного втілення Бога.

ЛІТЕРАТУРА

1. *Античная басня*: Сборник / Пер. с гр. и латин. / Сост., предисл. и коммент. М. Гаспарова. – М., 1991. – 509 с.
2. *Василий Великий*. Толкование на книгу пророка Исаии: Электронный ресурс // Православие и современность: <http://lib.eparhia-saratov.ru/books/03v/vasily/tolkovanie/contents.html>.
3. Ілюстрація із сайту: <http://www.archive.org/details/symbolaetemplema00lafa>
4. Ілюстрація із сайту: <http://www.brynmawr.edu/Library/speccoll/guides/Emblems>
5. Ілюстрація із сайту: <http://diglib.hab.de/wdb.php?dir=drucke/xb-2867&pointer=7>
6. Ілюстрація із сайту: <http://emblems.let.uu.nl/f1691front001.html>
7. Ілюстрація із сайту: <http://litopys.org.ua/skovoroda/skov1.htm>
8. Ілюстрація із сайту: <http://www.mirf.ru/Articles/art1355.htm>
9. *Сковорода Г.* Повне зібрання творів: У 2 т. / Під ред. В. І. Шинкарука, В. Ю. Євдокименка, Л. Є. Махновця. – К., 1973. – Т. 1. – 532 с.
10. *Чижевський Д.* Українське літературне бароко. – К., 2003. – 576 с. (Київська бібліотека давнього українського письменства. Студії. Т. IV).
11. *Юрченко А.* Александрийский “Физиолог”. Зоологическая мистерия. Исследование. – СПб., 2001. – 448 с.

Отримано 18.01.2010 р.

М. Ізмаїл

Наші презентації

Мацько В.П. Українська еміграційна проза ХХ століття: Монографія. – Хмельницький: ПП Дереза І.Ж., 2009. – 388 с.

У монографії розглядається концептуальне зображення художніх моделей людини і світу в діаспорній прозі ХХ ст. Кожен автор творить свою модель “людина–світ” залежно від художнього задуму, характерів героїв, авторського світобачення, естетичного ідеалу, утіленого в художній образ тощо. Усе це виявляє авторську позицію та погляди на світоглядну проблему – зображення світу й людини в ньому. Автор також наголошує на тому, що концептуальність взаємостосунків “людина–світ” у творчості діаспорних письменників різновекторна.

С.С.

ЛІТЕРАТУРА

1. *Ильин И.* Постструктурализм. Деконструктивизм. Постмодернизм. – М., 1996. – 253 с.
2. *Гадамер Г.-Г.* Герменевтика і поетика: Вибрані твори / Пер. з нім. [упор. Д. Наливайко]. – К., 2001. – 288 с.
3. *Феррис П.* Зигмунд Фрейд / Пер. с англ. Е. А. Мартинкевич. – Минск, 2001. – 432 с. – Режим доступу: http://www.erlib.com/Пол_Феррис/Зигмунд_Фрейд/0/
4. *Bergel H.* Bukowiner Spuren. Von Dichtern und bildenden Künstler. – Aachen, 2002. – 96 s.
5. *Jaśtal K.* Erzählte Zeiträume. Kindheitserinnerungen aus den Randgebieten der Habsburgermonarchie von Manès Sperber, Elias Canetti und Gregor von Rezzori. – Kraków, 1998. – 228 s.
6. *Jencks Cb.* What is post-modernism? – London; New York, 1986. – 48 p.
7. *Loriot und Rezzori* im Gespräch mit Hellmuth Karasek [Електронний ресурс] : Zwei Interviews der Sendereihe SPIEGEL TV Thema aus den Jahren 1993 und 1994. / 2 Audio-CD, 95 Min. – Freiburg, 2006.
8. *Magris C.* Das Blatt des Herrn Tarangolian // Bild und Gedanke. Festschrift für Gerhart Baumann zum 60. Geburtstag / [Hrsg. von Günter Schnitzler, Gerhard Neumann und Jürgen Schröder]. – München, 1980. – S. 425-433.
9. *Poirier R.* The politics of self-parody // Partisan rev. – NY, 1968 – Vol 35, N 3. – P. 327-342.
10. *Rezzori G. von.* Oedipus siegt bei Stalingrad. Ein Kolportageroman. – Hamburg, 1954. – 352 s.

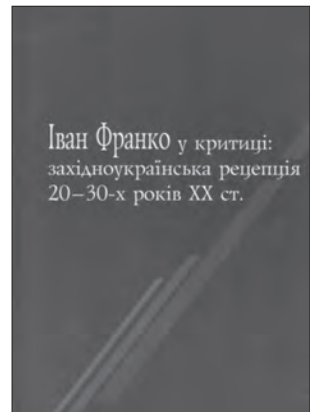
Отримано 11.03.2010 р.

м. Чернівці

Наші презентації

Іван Франко у критиці: західноукраїнська рецепція 20-30-х років ХХ ст. / [Упорядник і автор вступного слова Микола Ільницький]. – Львів: Видавничий центр ЛНУ ім. І. Франка, 2010. – 432 с.

Збірник започатковує серію видань про становлення й розвиток франкознавства як однієї з галузей літературознавства. До книжки ввійшли праці західноукраїнських літературознавців 20-30 рр. ХХ ст., зокрема Михайла Грушевського, Леоніда Білецького, Ярослава Гординського, Іларіона Свенціцького, Кирила Студинського, Михайла Возняка, Дмитра Донцова та ін., присвячені висвітленню різних аспектів життя і творчості великого українського письменника. За матеріалами книжки простежується атмосфера ідеологічних та етичних протистоянь, породжених тогочасною суспільно-політичною ситуацією.

Корбич Галина. Захід, Польща, Росія в літературно-критичному дискурсі раннього українського модернізму: Вибрані аспекти рецепції. – Познань, 2010. – 334 с.

Перша монографія, видана українською мовою в Польщі, про проблеми українського модернізму та інтерпретації науково-критичних і літературно-художніх текстів у контексті модернізму європейського, зокрема польського, а також російського, які досі глибоко не досліджувалися на ґрунті польської україністики. Ця проблема актуальна сьогодні у світлі апробації рецептивно-комунікативного підходу до літературних проблем у контексті компаративних досліджень, які активно функціонують як у Польщі, так і у світі.

С.С.

архіві вищих органів влади й управління України та в Інституті рукопису Національної бібліотеки імені В. І. Вернадського НАН України). Принагідно висловлюю щиро подяку керівникам цих установ Н. В. Маковській та Л. А. Дубровній за надані архівні матеріали.

На жаль, не маємо змоги опублікувати все листування В. Винниченка з Р. Ліфшиць, оскільки їхні листи еміграційного періоду, за свідченням С. Гальченка, зберігаються на депозиті УВАН у США в Колумбійському університеті, в Архіві Бахметьєва. На сьогоднішній день фонд В. Винниченка переданий на зберігання у Принстонський університет і практично не доступний українським дослідникам.

Мої спроби одержати з цього архіву копії інших документів не увінчалися успіхом, незважаючи на прохання Президента УВАН проф. А. Кіпи, на заходи для полегдження цієї справи, які вживала співробітниця УВАН Т. Скрипка, на мое майже піврічне листування з архівом УВАН та директором Бахметьєвського архіву Т. Чоботарів. Архів В. Винниченка не опрацьований, і знайти там що-небудь дуже важко. Працівники того архіву не виконують ніяких замовлень на пошук документів, для цього дослідникові з України треба їхати до Нью-Йорка і працювати там місяцями, бо по кілька коробок із документами привозять із Принстона до Нью-Йорка 1-2 рази на тиждень і всі їх треба переглянути, щоби знайти потрібне.

Давно вже настав час для того, щоб перевезти величезний і надзвичайно цінний архів В. Винниченка в Україну й цим виконати волю Розалії Яківни, яка, передаючи архів чоловіка в УВАН, заповідала, що передає його туди на тимчасове зберігання, а в Україну він має потрапити тоді, коли вона стане незалежною державою. Урядовим чиновникам незалежної України слід потурбуватися про те, аби цей заповіт був виконаний.

Отримано 29.07.2009 р.

Надія Миронець
м. Київ

Наші презентації

**Малютіна Н. П. Українська драматургія кінця XIX – початку XX ст.:
Навч. посіб. – К.: Академвидав, 2010. – 256 с.**

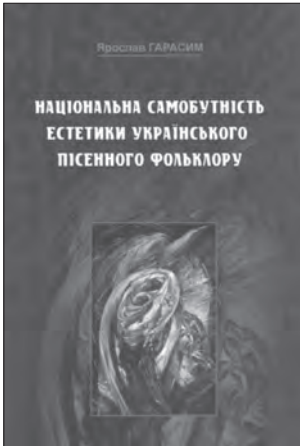

У посібнику йдеться про художню зрілість української драматургії к. XIX – поч. XX ст. з усіма притаманними їй тенденціями модернізму в контексті загальнолітературних змін доби, зокрема руйнування цілісності драматичної дії та колізій, переваги риторичних стратегій над принципами розвитку дії, впровадження авторського, іноді іронічно-пародійного дискурсу, символізація художньої образності, поява візійної драми, авторський голос на всіх рівнях текстової структури, пріоритети мелодраматично-водевільної, фарсової основи п'єси.

Той бурхливий у розвитку української драматургії, театру, театральної критики час відкрив простір для реалізації таланту великого грона драматургів. Висвітлення особливостей їхньої творчості та загальних тенденцій розвитку порубіжної української драми і створює основу й тематичну структуру цієї книжки.

С.С.

Гарасим Ярослав. Національна самобутність естетики українського пісенного фольклору. – Львів: НВФ “Українські технології”, 2010. – 376 с.

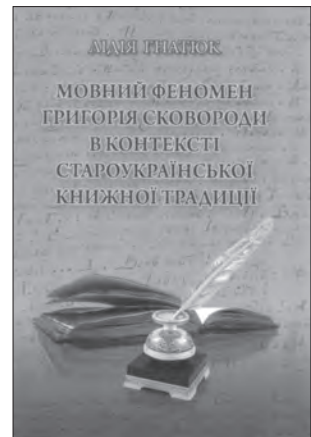
У монографії автор здійснив багатоаспектне дослідження національної специфіки українського пісенного фольклору та простежив генезу естетичних уявлень і критеріїв, які сформувалися внаслідок взаємодії географічно-кліматичних, історико-соціологічних та етнопсихологічних чинників. Він помітив, що основною смисловою доміантою етноестетики народнопісенної творчості виступає категорія добропрекрасного – світоглядний концепт, який і визначає характер взаємовпливів між морально-етичним досвідом етносу та високим естетичним рівнем фольклорних текстів.

Національну експресію мови української народної пісні автор дослідив на рівні системи образів, евфемізованої формальності поетичної стилістики та звукової організації ритмомелодики.

С.С.

Гнатюк Лідія. Мовний феномен Григорія Сковороди в контексті староукраїнської книжної традиції. – К.: Видавничо-поліграфічний центр “Київський університет”, 2010. – 446 с.

Авторка розглядає мовний феномен Григорія Сковороди з позицій реконструйованої мовної свідомості видатного філософа й тогочасного староукраїнського суспільства, передусім його освіченої частини. Такий підхід до явищ староукраїнської літературної мови з урахуванням джерел і чинників, що зумовили специфіку суспільної та індивідуальної мовної свідомості, дозволив дослідниці спростувати поширене уявлення про мову визначного мислителя як хаотичну суміш різних за походженням елементів (частину яких мовна свідомість сучасного мовця сприймає як російські тому, що вони були успадковані з церковнослов'янської сучасною російською літературною мовою, але не стали надбанням сучасної української) і довести, що мовна практика Г. Сковороди спирається на тривалу староукраїнську книжну традицію кінця XVI – XVIII ст. з властивими їй генетично різнорідними – насамперед церковнослов'янськими та українськими – елементами на всіх мовних рівнях, які, проте, для мовної свідомості тогочасного освіченого українця здебільшого були функціонально тотожними. Значну увагу в монографії приділено і з'ясуванню місця барокової традиції в мовотворчості філософа.

С.С.